

Arrest

nr. 87 124 van 7 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat O. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Pobedinskoye, in de Grozninski-regio in Tsjetsjenië. U bent gehuwd met G.M. (...), met wie u één dochter heeft, K.Y. (...). Uw vrouw en dochter verblijven nog steeds in uw thuisland. Uw problemen zijn ontstaan op 25 mei 2011. Die ochtend werd u meegenomen door de ordediensten in verband met aanslagen op telefoonmasten in de regio in de periode 2008, 2009 of 2010. U werd gedurende drie dagen ondervraagd en geslagen. Op 28 mei 2011 werd u vrijgelaten nadat uw familie hierom gevraagd had. Na deze arrestatie had u het gevoel dat u in het oog gehouden werd door de lokale spetsnaz, zijnde speciale troepen.

In de vroege ochtend op 28 oktober 2011 ging u naar uw vriend B. (...) omdat u via hem, illegaal, brandstof kon kopen om dan later te verkopen. Op de terugweg, omstreeks 3 of 4 uur 's morgens, werd uw tractor tegengehouden door een UAZ, een politievoertuig. U reed langs dit voertuig maar werd enkele tientallen meters verder onder vuur genomen door dit voertuig. U wist te ontsnappen en vluchtte naar uw oom. Uw oom E. I. (...) die werkzaam is bij de politie, vertelde u dat uw tractor in beslag genomen werd en dat er zogezegd twee granaten en explosieven gevonden waren in de tractor. U werd vervolgens naar een ander familielid gebracht, I. M. (...), waar u tot 16 november 2011 verbleef. Uw oom had u immers gewaarschuwd voor mogelijke huiszoekingen bij uw familie waarna u naar een ander adres verplaatst werd. Uw oom E. I. (...) regelde uw vertrek en op 7 januari 2012 vertrok u samen met deze oom naar Brest. Daar sprak uw oom met een buschauffeur en met deze bus zette u uw reis verder tot op een onbekende plaats, dichtbij België, waar u moest overstappen in een passagiersauto. Op 10 januari 2012 kwam u in België aan en diende diezelfde dag uw asielaanvraag in. Toen u nog in uw thuisland verbleef kwam u te weten dat uw vader tweemaal werd meegenomen van jullie thuis naar de ROVD waar hem vragen over u gesteld werden. Ook vonden er huiszoekingen plaats in verband met uw problemen. Sinds uw verblijf in België kreeg u informatie over uw familie via uw achterneef, die hier woont en wiens ouders met uw ouders in contact staan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw rijbewijs neer. Later ontving het Commissariaat-generaal eveneens een fax met enkele pagina's van uw binnenlands paspoort evenals uw huwelijksakte.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat u gearresteerd of gedood zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw vermeende betrokkenheid bij de ontploffingen van telefoonmasten in uw regio. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag blijft over elementen die de kern van uw relaas raken, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnt. Met betrekking tot uw arrestatie op 25 mei 2011 kan u vooreerst niet met zekerheid zeggen welke ordedienst u precies meenam. U stelt dat ze ofwel van de ROVD of van de FSB waren, maar u weet het niet. (CGVS p. 17) Na drie dagen werd u vervolgens vrijgelaten maar hoe dit precies in zijn werk ging, kan u eveneens niet vertellen. U stelt dat uw familie misschien iets ondernam maar u weet het niet. (CGVS p. 19) U verklaart dat uw familieleden hebben gevraagd dat u vrijgelaten werd maar aan wie ze dit precies hebben gevraagd, kan u niet zeggen, iemand op het politiebureau. (CGVS p. 19) Of ze uw oom, die bij de politie werkt, hebben ingeschakeld, weet u niet. (CGVS p. 19) U hebt hem toen niet gezien. (CGVS p. 19) Bovendien weet u niet hoe uw familie u gevonden heeft nadat u gearresteerd werd. (CGVS p. 20) U heeft het niet gevraagd. (CGVS p. 20) Eveneens blijft u vaag met betrekking tot de aanslagen waarvan u verdacht wordt. U stelt dat die aanslagen in 2010 of 2009 of 2008 gepleegd werden, u weet het niet precies. (CGVS p. 21) Ook kan u niet verklaren welke telefoonmasten werden opgeblazen en u stelt dat het die van Megafoon of Bilan waren, u weet het niet meer zeker. (CGVS p. 21) Hoeveel masten er werden aangevallen weet u niet precies, u stelt misschien drie of twee. (CGVS p. 21) U verklaart dat er een tijdspanne tussen deze aanslagen was, maar om hoeveel tijd het gaat weet u niet. (CGVS p. 21) Bovendien heeft u geen idee hoe deze masten werden aangevallen, u stelt dat het misschien met explosieven was of zo. (CGVS p. 21) Of er nog andere personen in uw dorp of regio werden aangehouden omwille van deze telefoonmasten weet u niet, u stelt dat het misschien wel gebeurd zou zijn. (CGVS p. 22) U weet tenslotte niet of er enige ruchtbaarheid aan deze aanslagen gegeven werd, en stelt dat het misschien op TV kwam. (CGVS p. 22) Wat betreft uw tweede asielincident, namelijk de aanval op 28 oktober 2011, stelt u dat u werd tegengehouden door een UAZ,

een politieauto, die u vervolgens beschoot. (CGVS p. 16) U weet echter niet van welke dienst deze UAZ en de bijhorende beschieting was, u stelt dat het misschien van de lokale politie was, of misschien van de ROVD. (CGVS p. 23) Tot slot verklaart u dat uw vader, na uw onderduiken en omwille van uw problemen, tweemaal meegenomen werd door de politie. (CGVS p. 5) Echter, u weet niet wanneer hij werd meegenomen, en kan zelfs bij benadering geen datum van deze incidenten geven. (CGVS p. 5) U weet verder ook niet of iemand van uw familie iets deed om uw vader vrij te krijgen want u was er niet bij. (CGVS p. 6) U verklaart bovendien dat er huiszoekingen bij uw familieleden plaatsvonden naar aanleiding van uw problemen tijdens uw onderduikperiode, echter wanneer deze incidenten gebeurden weet u niet, noch kan u precies verklaren bij wie er allemaal huiszoekingen gebeurden. (CGVS p. 26) U stelt dat deze incidenten voorvielen bij uw thuis, grootmoeder en tante, u weet niet bij wie nog. (CGVS p. 26) U verklaart vaag dat deze huiszoekingen misschien in november plaatsvonden. (CGVS p. 26)

Deze vage verklaringen omtrent de basis voor uw asielproblemen, namelijk de verschillende aanslagen op de telefoonmasten evenals de daaropvolgende asielincidenten, kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Zo mag men redelijkerwijs verwachten dat een asielzoeker kernelementen met betrekking tot zijn asielproblemen onthoudt, des te meer omwille van de impact die zulke incidenten hebben op een leven. Eveneens verwacht het Commissariaat-generaal dat een asielzoeker ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas, waarvan hij geen persoonlijke kennis heeft. In casu heeft u dit hoegenaamd niet gedaan. Zo blijkt u amper enige kennis te hebben met betrekking tot de verschillende aanslagen op telefoonmasten, waarvan u beschuldigd werd, hetgeen bijgevolg de oorzaak van uw problemen betreft. Niet alleen kan u geen algemene informatie geven over de plaats en tijdstip van deze aanslagen, eveneens blijft u vaag betreffende de gevolgen van deze aanslagen. Verder is uw beperkte kennis betreffende uw eigen arrestatie in mei 2011 onaannemelijk in de ogen van het Commissariaat-generaal.

Zo mag ten zeerste verwacht worden dat u weet aan wie of aan wat u uw vrijheid te danken heeft. Uw onwetendheid over de eventuele acties van uw familieleden ondergraaft uw geloofwaardigheid verder. Daarenboven bleek u uitermate gering kennis te hebben over de gevolgen van uw asielproblemen. U kon amper informatie geven over de problemen van uw vader of de huiszoekingen die ten gevolge van uw problemen en onderduiken plaatsvonden, hetgeen uw betrekkelijke interesse in uw eigen asielproblemen alsook de daaropvolgende problemen voor uw familieleden aantoonde. U verklaart dat u niets over de arrestaties van uw vader kan weten aangezien u op dat moment ondergedoken zat. (CGVS p. 27) Deze verklaring sterkt het Commissariaat-generaal in zijn vermoeden dat u weinig geïnteresseerd bent in deze gevolgen van uw eigen asielincidenten, noch in de gevolgen voor uw familieleden, hetgeen doet twijfelen aan de ernst en de geloofwaardigheid van deze incidenten. Uw gebrek aan kennis omtrent deze verschillende asielincidenten holt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen bijgevolg uit, temeer u duidelijk de mogelijkheid had om via uw oom, die werkzaam is bij de politie, belangrijke en meer gedetailleerde informatie trachten te bekomen. (CGVS p. 5-6)

Ten tweede, en in het verlengde van vorig punt, wordt uw geloofwaardigheid verder aangetast door uw geringe kennis met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van uw problemen. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er immers van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen onderneemt om meer informatie te verkrijgen met betrekking tot zijn asielproblemen, hetgeen u nagelaten heeft. Zo verklaart u niet op de hoogte te zijn van de huidige stand van zaken betreffende het onderzoek naar de aanslagen op deze telefoonmasten. (CGVS p. 22) U weet niet of er een onderzoek geopend werd, of er personen gearresteerd werden en of het tot een rechtszaak gekomen is. (CGVS p. 22) U weet niet of er, sinds uw aankomst in België, nog invallen geweest zijn van de autoriteiten bij uw ouders, noch kan u vertellen of uw vader een oproepingsbrief kreeg. (CGVS p. 26 en 28) U kan niet vertellen of de autoriteiten langskomen bij uw burens, kennissen of vrienden, noch weet u of u officieel gezocht wordt. (CGVS p. 28 en 29) Ook de situatie van uw vrouw is u onbekend. U weet niet of zij op dit moment problemen heeft. (CGVS p. 28) U weet verder niet of er oproepingsbrieven op uw naam kwamen, en of er enige ruchtbaarheid kwam met betrekking tot uw problemen in de media. (CGVS p. 27)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. U verklaart dat u bang bent dat eventuele telefoongesprekken afgeluisterd zouden worden, dat de autoriteiten zo te weten zouden komen waar u bent, en nog meer problemen zouden creëren voor uw ouders. (CGVS p. 29) Echter, communicatie is niet enkel mogelijk via de telefoon.

Ten derde aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u dat u met uw binnenlands paspoort en rijbewijs tot Brest reisde. (CGVS p. 11) Na Brest heeft u geen documenten meer gezien. (CGVS p. 11) U verklaart geen weet te hebben van een mogelijk internationaal paspoort of visum en stelt dat uw oom de reis regelde. (CGVS p. 11) U weet niet of er valse paspoorten of documenten tijdens uw reis gebruikt werden. (CGVS p. 11) U verklaart dat er, niet ver van Brest, een controle was, waar de chauffeur waarschijnlijk naar documenten gevraagd werd, maar aan u werd niets gevraagd. (CGVS p. 14) U weet niet hoe uw oom of de chauffeur uw documenten regelden. (CGVS p. 12 en 13) Het Commissariaat-generaal acht het bijzonder ongeloofwaardig dat u zonder enige vorm van persoonlijke controle en zonder de vereiste documenten de grens van de Schengen-zone illegaal bent overgestoken. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Na confrontatie met deze informatie stelt u dat u geen idee heeft hoe u over de grens raakte, dat het allemaal dankzij I. (...) de chauffeur, lukte. (CGVS p. 15) Uw argumenten kunnen het Commissariaat-generaal echter niet overtuigen waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd wordt. Tevens ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat u er geen had, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. (CGVS p. 11)

Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 13) U kan niet verklaren via welke steden u vanuit Tsjetsjenië tot Brest reed en verklaart dat u het niet meer weet. (CGVS p. 13) U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. U stelt enkel dat de naam van uw chauffeur I. (...) was, meer informatie heeft u niet. (CGVS p. 14) U kan verder niet zeggen of uw oom betaald heeft voor deze reis of hoe hij precies in contact kwam met deze chauffeur. (CGVS p. 13 en 14) Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precarie onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw rijbewijs, intern paspoort en huwelijksakte bewijzen op voldoende wijze uw identiteit en burgerlijke staat hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Zij zijn echter niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Verzoekende partij stelt dat er geen twijfel bestaat over haar nationaliteit en haar origine en citeert in dit verband een passage uit de bestreden beslissing. Verder haalt verzoekende partij aan dat haar verklaringen overtuigend, coherent en niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en dat er geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden in voorkomen op het niveau van de relevante bijzonderheden. Verzoekende partij wijst erop dat op basis van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling alleen kan worden besloten tot de gegrondheid van de asielaanvraag. Tot slot herhaalt verzoekende partij een deel van de motieven in de bestreden beslissing en betoogt zij dat deze “*absoluut betwist*” zijn en niet het bewijs kunnen vormen voor de ongeloofwaardigheid van haar relaas.

2.2.2.2. De Raad merkt op dat de identiteit van verzoekende partij inderdaad niet ter discussie staat, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. Deze vaststelling doet echter niet ter zake, nu de motieven waarop de weigering van haar asielaanvraag gebaseerd is, hier geen uitstaans mee hebben. Voorts dient te worden opgemerkt dat de argumentatie van verzoekende partij dat haar verklaringen overtuigend, coherent en niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en dat er geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden in voorkomen op het niveau van de relevante bijzonderheden, kant noch wal raakt. Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt immers dat verzoekende partij onaannemelijk vaag blijft over elementen die tot de kern van haar asielrelaas behoren, zij in haar gehoor opvallende onwetendheden betreffende deze elementen etaleert, zij een geringe kennis vertoont met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van haar problemen, hetgeen getuigt van weinig interesse in de gevolgen van haar eigen asielincidenten, en evenmin in de gevolgen voor haar familieleden en dat de verklaringen die verzoekende partij aflegde over haar reisweg vaag zijn oftewel niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Rekening gehouden met deze motieven, is het evident dat de verklaringen van verzoekende partij niet volstaan om de vluchtelingenstatus toe te kennen, ook al bevinden er zich geen tegenstrijdigheden in het relaas. Verder merkt de Raad op dat de vermelding van verzoekende partij dat zij de motieven in de bestreden beslissing “*absoluut betwist*” geenszins van aard is om afbreuk te doen aan deze motieven. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift op geen enkele wijze de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* tracht te weerleggen. Haar verweer is op dat vlak derhalve niet ernstig te noemen en doet geen afbreuk aan het in de bestreden beslissing gestelde.

2.2.3. Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchrelaas van verzoekende partij. De vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan haar derhalve niet worden toegekend.

2.2.4. Uit hetgeen vooraf gaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”*

Betreffende deze motivering beperkt verzoekende partij zich in haar verzoekschrift tot het citeren van enkele Franstalige teksten. Met toepassing van artikel 39/18, derde lid *juncto* artikel 51/4, § 3 van de vreemdelingenwet houdt de Raad dan ook geen rekening met de in het verzoekschrift niet in de taal van de rechtspleging geciteerde teksten die niet vergezeld zijn van een vertaling (vgl. RvS 8 januari 2009, nr. 3756 (c)). Zoals blijkt uit de door verzoekende partij op 10 januari 2012 ondertekende bijlage 26 (administratief dossier, stuk 10) vroeg zij tijdens het onderzoek van haar asielaanvraag de bijstand van een tolk Russisch en bepaalde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding het Nederlands als proceduretaal. Verzoekende partij weerlegt dan ook op generlei wijze desbetreffende motivering van verwerende partij.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT